

Dijous 30 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 13,31-35): En aquell temps, alguns fariseus es van acostar a Jesús i li digueren: «Vés-te'n d'aquí, que Herodes et vol matar». Ell els respongué: «Aneu a dir a aquella guineu: ‘Avui i demà trec dimonis i curo malalts, i el tercer dia arribaré al terme. Però cal que avui, demà i demà passat vagi fent el meu camí, perquè no convé que un profeta mori fora de Jerusalem’.

»Oh Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui et són enviats! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills com una lloca aplega els seus pollets sota les ales, però no ho heu volgut! Doncs bé, la vostra casa és abandonada. Us dic que no em veureu fins que arribi el temps que direu: Beneït el qui ve en nom del Senyor!».

«Jerusalem, Jerusalem! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills, però no ho heu volgut!»

Mn. Àngel Eugeni PÉREZ i Sánchez
(Barcelona, Espanya)

Avui podem admirar la fermesa de Jesús en l'acompliment de la missió que li ha encomanat el Pare del cel. Ell no es detingué per res: «Avui i demà trec dimonis i curo malalts» (Lc 13,32). Amb aquesta actitud, el Senyor marcà la pauta de conducta que al llarg dels segles haurien de seguir els missatgers de l'Evangelí davant les persecucions: no arronsar-se davant el poder temporal. Sant Agustí diu que, en temps de persecucions, els pastors no han d'abandonar els fidels: ni els que patiran el martiri ni els qui sobreviuran, com el Bon Pastor, que en veure venir el llop, no abandona el ramat, sinó que el defensa. Però vist el fervor amb que tots els pastors de l'Església es disposaven a vessar llur sang, indica que el millor serà sortejar quins dels clergues es lliuraran al martiri i quins es posaran fora de perill per tal de tenir cura més tard dels supervivents.

En la nostra època, amb desgraciada freqüència, ens arriben noves de persecucions religioses, violències tribals o revoltes ètniques en el Tercer Món. Les ambaixades occidentals aconsellen als seus conciutadans que abandonin la regió i repatriïn llur personal. Els únics que romanen són els missioners i les organitzacions de voluntaris, ja que els semblaria una traïció abandonar els “seus” en moments difícils.

«Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui et són enviats! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills com una lloca aplega els seus pollets sota les ales, però no ho heu volgut! Doncs bé, la vostra casa és abandonada» (Lc 34-35). Aquest lament del Senyor produeix en nosaltres, els cristians del segle XXI, una tristor especial, degut al sagnant conflicte entre jueus i palestins. Per a nosaltres, aquesta regió del Pròxim Orient és la Terra Santa, la terra de Jesús i de Maria. I el clamor per la pau en tots els països ha de ser més intens i sentit per la pau a Israel i Palestina.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Déu et demana la fe, no desitja la teva mort; té set de la teva entrega, no de la teva sang; s'amanseix, no amb la teva mort; sinó amb la teva bona voluntat» (Sant Pere Crisòleg)

•

«Jerusalem és l'esposa, és la núvia del Senyor: l'estimava molt! Però no es dóna compte de les visites del Senyor i fa plorar al Senyor. Jerusalem cau per distracció, per no rebre el Senyor que ve a salvar-la» (Francesc)

•

«Jesús va anunciar la ruïna d'aquell edifici esplèndid, del qual no quedarà pedra sobre pedra. Aquí hi ha l'anunci d'un signe dels darrers temps, que s'obriran amb al seva pròpia Pasqua (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 585)